

Valtioneuvoston asetus lääketaksasta annetun asetuksen muuttamisesta

Pääasiallinen sisältö

Läketaksa-asetuksen sääntelyä ehdotetaan muutettavaksi itsehoitolääkkeiden hintakilpailun edistämiseksi. Lisäksi asetukseen tehtäisiin teknisiä muutoksia.

Asetus tulisi voimaan x päivänä kuuta 201x.

Nykytila

Läkelain 58 §:ssä säädetään perusteet lääkkeen hinnalle. Lääkkeen vähittäismyyntihintana on pykälän mukaan käytettävä valtioneuvoston asetuksella säädettävän lääketaksan mukaista hintaa. Lääketaksan mukaisen hinnan tulee perustua lääkevalmisteen myyntiluvan haltijan ilmoittamaan valtakunnallisesti käytössä olevaan tukkuhintaan, tukkuhinnan perusteella laskettavaan myyntikatteeseen ja arvonnisäveroon. Läketaksa ei koske sellaisia lääkevalmisteita, joita saa myydä myös muualla kuin apteekissa, sivuapteekissa ja lääkekaapeissa.

Tukkuhinnan asettaa lääkeyritys. Tukkuhinta on hinta, jolla lääke myydään apteekkeille. Tukkuhinta sisältää lääkeyrityksen ja tukkuliikkeen osuuden lääkkeen hinnasta. Suomessa tukkuliikkeen marginaalia ei säädelä. Tukkuliikkeen osuus perustuu lääkeyrityksen ja tukkuliikkeen väliseen luottamukseen eikä marginaalin suuruudesta ole käytettävissä tietoa.

Läketaksasta säädetään valtioneuvoston asetuksessa lääketaksasta (713/2013). Apteekin saama kate lääkkeen hinnasta lasketaan eri taulukkojen mukaan lääkemääräyksellä toimitettaville ja ilman lääkemääräystä toimitettaville lääkkeille. Taulukkojen mukaista vähittäismyyntihinta on käytettävä kaikissa apteekkeissa, eikä hintakilpailu apteekkien välillä ole siten mahdollista. Lääkkeen hintaan lisätään arvonnisäverolain (1501/1993) 85 a §:n mukainen arvonnisävero, joka on lääkkeiden osalta 10 prosenttia veron perusteesta. Vaikka hintakilpailu ei ole sallittu, lääketaksassa mahdollistetaan alennukset henkilöille, joilla on rintamasotilastunnus, rintamapalvelustunnus, rintamatunnus, veteraanitunnus ja erälle muille Suomen sotiin liittyneissä tehtävissä palvelleille. Alennuksia ei kuitenkaan anneta kaikista lääkkeistä. Lisäksi apteekkari voi päätöksensä mukaan myöntää alennuksia sosiaali- ja terveydenhuollon laitoksille.

Myyntiluvan saanutta lääkettä voidaan Suomessa myydä ilman viranomaisen vahvistamaa tukkuhintaa. Mikäli myyntiluvan haltija haluaa lääkkeensä sairausvakuutuksesta korvattavaksi, siirtyy lääke hintasääntelyn alaiseksi. Korvattavalle lääkkeelle asetettava tukkuhinta voi olla enintään viranomaisen kyseiselle lääkkeelle vahvistama tukkuhinta. Jos lääke ei ole korvattava, lääkeyritys voi asettaa tukkuhinnan vapaasti. Suomessa lääkehinnastoja päivitetään kaksi kertaa kuukaudessa, jolloin lääkeyrityksillä on mahdollisuus muuttaa tukkuhintojaan. Itsehoitolääkkeiksi luokiteltavien lääkkeiden joukossa on sellaisia lääkkeitä, joista on mahdollista saada reseptillä toimitettaessa korvausta sairausvakuutuslain mukaisesti.

Lääkkeen tukkuhinnan on oltava lääkelain 37 a §:n mukaan kaikille apteekkeille ja sivuapteekkeille sama. Tukkuhinnassa on otettava huomioon kaikki alennukset, ostohyvitykset ja muut apteekkeille ja sivuapteekkeille myönnettävät etuudet. Tukkuhinta on ilmoitettava lääkkeiden hintatietoja ylläpitäville tahoille. Sääntely ei koske sellaisten lääkevalmisteiden tukkuhintoja, joita saa myydä myös muualla kuin apteekkeissa.

Nykytilan arviointi ja ehdotetut muutokset

Suomessa on perinteisesti pidetty arvona lääkkeiden hinnan yhdenmukaisuutta kaikille kansalaisille. Tämä lisäksi lääketaksan mukaisella hintasääntelyllä vaikutetaan apteekkien taloudellisiin toimintaedellytyksiin ja sen myötä maankattavaan lääkejakelutoimintaan. Taksan, apteekkiveron ja sijainnin sääntelyn perusteena on maan kattavan vähittäisjakeluverkoston ylläpito. Käytännössä lääketaksan perustuvalla katteella on mahdollistettu apteekkitoiminnan kannattavuus myös sellaisilla sijaintialueilla, joissa asiakasmäärät tai lääkkeiden myynnin rakenne on poikkeava. Apteekkiverolla kohtuullistetaan lääkemyynnistä saatua apteekin katetta.

Hallituksen apteekkityöryhmä linjasi keväällä 2017, että reseptivapaiden lääkkeiden säännelty, lääketaksan mukainen hinta muutetaan säännellyksi enimmäishinnaksi ja reseptivapaiden lääkkeiden hintakilpailu sallitaan valvotusti. Tämä tarkoittaa sitä, että mahdollistetaan apteekkeille itsehoitolääkkeiden myynti halvemmalla omasta katteestaan tinkimällä.

Myös esimerkiksi Suomen Apteekkariliiton tilaamassa ja professori Petri Kuoppamäen laatimassa selvityksessä sekä Päivittäistavarakauppayhdistyksen tilaamassa riippumattomassa lääkejakeluselvityksessä on katsottu, että varsinkin itsehoitolääkkeiden osalta lääketaksaa voitaisiin kehittää kohti enimmäishintaa (Kuoppamäki 2018, Lääkejakeluselvitys 2018).

Lääketaksan mukaisen lääkkeiden vähittäishinnan yhdenmukaisuusperiaatteen vuoksi hintakilpailua käydään tällä hetkellä tukkuhintatasolla. Lisäksi lainsäädännöllä ohjataan, että apteekkien tulee pitää valikoimassa eri hintaisia tuotteita ja apteekkeissa on tarjottava edullista lääkettä.

Lääkkeiden hintakilpailusta tiedetään, että sellaisissa lääkevalmisteryhmissä, joissa on vastaavien valmisteiden välillä kilpailua, lääkkeiden vähittäishinnat ovat pysyneet vuosia samalla tasolla (kuten särkylääkkeet) tai laskeneet jopa laskeneet (kuten jotkut allergialääkkeet). Vastaavasti ryhmissä joissa ei ole kilpailua tuotteiden välillä, joidenkin valmisteiden hinnat ovat nousseet. Lääkkeiden käyttäjien näkökulmasta positiivinen hintakehitys turvataan, kun pyritään ylläpitämään riittävän laaja vaihtokelpoisten lääkevalmisteiden valikoima kunkin vaikuttavan aineen kohdalla.

Vuonna 2003 käyttöön otetun lääkevaihdon myötä lääkeyritykset ryhtyivät antamaan alennuksia apteekkeille reseptilääkeostoista. Itsehoitolääkkeistä alennuksia oli annettu jo ennen lääkevaihtoaikin. Alennuksilla pyrittiin vaikuttamaan apteekkien lääkevarastoihin ja -myyntivalikoimaan. Alennukset eivät kuitenkaan vaikuttaneet lääkkeiden vähittäismyyntihintoihin, vaan saatu hyöty kohdistui ainoastaan apteekkariin tai apteekkia ylläpitävään yliopistoon. Lääkelaitoksen hallituksen esitystä

(HE107/2005 vp) varten keväällä 2005 tekemien selvitysten perusteella kävi ilmi, että apteekit olivat eriarvoisessa asemassa siten, että apteekkiketjuilla ja suurilla apteekeilla oli parhaat mahdollisuudet suuriin alennuksiin. Itsehoitolääkkeitä koskevissa sopimuksissa alennukset vaihtelivat 3 – 36 prosentin välillä. Yksittäisten tuotteiden osalta alennus saattoi olla 50 prosenttia. Joissakin tapauksissa alennuksen suuruus oli sidottu myynnin kasvuun ja alennuksen saaminen saattoi edellyttää apteekkia antamaan lääkkeelle näkyvän hyllytilan tai tarjoamaan tiettyjä tuotteita asiakkaille ensisijaisena vaihtoehtona.

Jotta lääkkeistä mahdollisesti apteekeille annettavat alennukset ja muut etuudet jatkossa siirtyisivät suoraan vähittäismyyntihintoihin, lisättiin lääkelakiin helmikuussa 2006 uusi pykälä 37 a § (22/2006), joka käytännössä määräsi yhdessä lääketaksan kanssa kaikkien apteekkien lääkemyntikatteen saman suuruiseksi. Lakimuutoksen perusteluteksteissä todetaan, että alennukset voivat vaikuttaa epätarkoituksenmukaisesti apteekkien toimintaan niiden myydessä itsehoitolääkkeitä. Jos apteekki sopii lääkemyntikatteensa kanssa esimerkiksi näkyvästä hyllytilasta tai lääkkeen myynnin lisäämisestä, vaarantuu lääkelain 57 §:ssä apteekkihenkilöstölle säädetty velvoite antaa lääkkeen ostajalle tietoja lääkevalmisteiden valintaan vaikuttavista seikoista. Näin ollen yritysten ja apteekkien välisten alennussopimusten katsottiin vaarantavan väestön luottamusta lääkkeiden myynnin ja lääkeneuvonnan riippumattomuuteen. Yksittäisille apteekeille tarjottavien ostoalennuksien kiellon katsottiin tehostavan terveystieteelliseen perustuvaa lääkejakelua, koska tällöin apteekin lääkemyynti perustuisi aiempaa varmemmin asiakkaan terveydellisiin tarpeisiin.

Itsehoitolääkkeiden osalta esityksessä ehdotetaan mahdollistettavaksi hintakilpailu vähittäishintatasolla. Tällöin hintoja säänneltäisiin enimmäishinnalla. Hintakilpailu ja hintojen alentaminen olisi mahdollista siten, että apteekit kaventaisivat lääkkeen katteen osuutta lääkkeen hinnasta. Apteekkien välisen hintakilpailun nähdään hyödyntävän suoraan asiakkaita. Esityksessä ei ehdoteta muutettavaksi lääkelain säännöksiä lääkkeiden tukkuhinta-alennusten kieltämisestä. On kuitenkin tiedossa, että alennuksenantokieltoa on mahdollista kiertää antamalla alennuksia ei-lääkkeellisistä tuotteista. Tiedossa ei ole, kuinka merkittävä ilmiö tämä on. Kun tukkuhinta-alennuksia ei ole tarkoitus sallia, on mahdollista, että syntyvä hintakilpailu jää asiakkaiden saaman hyödyn näkökulmasta maltilliseksi.

Lääkkeiden järkevän ja tarkoituksenmukaisen käytön varmistamiseksi sekä itsehoitolääkkeiden hintakilpailusta mahdollisesti aiheutuvien lääkkeiden käyttäjien näkökulmasta ei-toivottujen ilmiöiden ehkäisemiseksi, olisi hintakilpailun sallimiseen syytä tehdä rajauksia. Esimerkiksi lisäneuvontaa edellyttävien itsehoitolääkkeiden (joihin tällä hetkellä kuuluvat jälkikiehkäisyvalmisteet, laihdutuslääke, tulehduskipulääke sekä migreenilääke) tulisi rajautua hintakilpailun ja siihen mahdollisesti liittyvän markkinoinnin ulkopuolelle. Vakavien haittavaikutusten riskin takia pois tulisi rajata myös suun kautta otettava kipulääkkeet. Lääketurvallisuusperusteiden pitäisi hintakilpailun ulkopuolelle rajata sellaisia lisäksi valmisteita, joiden väärinkäytön riski on ilmeinen. Lisäksi itsehoitovalikoimaan kuuluu valmisteita, joiden käyttöä ei voida pitää nykyisten hoitosuosituksen mukaisena. Tällaisia ovat esimerkiksi yskänlääkkeet, jotka ovat nykyisen parhaan tieteellisen tiedon perusteella tehottomia. Siten niiden rajaaminen hintakilpailun ulkopuolelle olisi perusteltua hoidon tarkoituksenmukaisuuden edistämiseksi.

Ehdotettu lääketaksan mukaisen vähittäishinnan määrittäminen enimmäishinnaksi ei koskisi reseptilääkkeitä. Kun tässä yhteydessä muutetaan käsitettä lääkkeiden yhdenmukaisesta vähittäishinnoittelusta, on mahdollista myöhemmin saatujen kokemusten perusteella muuttaa tätä periaatetta myös reseptilääkkeiden osalta. Reseptilääkkeiden toimittaminen apteekista perustuu lääkemääräykseen ja lääkkeen määräämiseen oikeutetun terveydenhuollon ammattilaisen arvioon hoidon tarpeesta. Näin ollen reseptilääkkeisiin liittyvän hintakilpailun sallimiseen ei liity vastaavia haasteita lääkehoidon epätarkoituksenmukaisen käytön lisääntymisen vuoksi, kuin itsehoitolääkkeisiin.

Esityksellä on yhteys annettavaan hallituksen esitykseen, nk. Apteekki II-pakettiin, jonka tarkoituksena on tehdä maltillinen uudistus lääketaksaan ja apteekkiveroon, jolloin niiden vaikutuksia pystytään luotettavasti arvioimaan osana säädösvalmistelua ja toimeenpanon vaikutuksia seuraamaan. Lääketaksan osalta on ehdotettu, että lääketaksan rakennetta tulisi pohtia ja tarvittaessa uudistaa (Apteekkitoiminnan kehittämistyöryhmä vuonna 2011, Fimea selvitys itsehoitolääkkeiden jakelukanavista vuonna 2018). Hallituksen apteekkityöryhmä ehdotti vuonna 2017, että selvitetään mahdollisuutta lääketaksan muuttamiseen. Lääketaksaa tarkistettaisiin säännönmukaisesti esimerkiksi 2-3 vuoden välein ja lääketaksan rakennetta kehitetään siten, että apteekin katteen riippuvuus lääkkeen hinnasta vähenee. Lääketaksan laaja rakenteellinen uudistus ja apteekkiveron määräytymisen merkittävät muutokset eivät kuitenkaan ole tässä yhteydessä toteutettavissa, vaikka tälle toimenpiteelle on ilmeinen tarve. Lääketaksan kokonaisuudistusta ei ole tarkoituksenmukaista toteuttaa yhtä aikaa tai ajallisesti hyvin lähekkäin useiden muiden apteekkien talouteen liittyviä muutoksien kanssa (apteekkien toimipisteiden määrän lisäys, hinnan muuttaminen enimmäishinnaksi itsehoitolääkkeissä, apteekkiveron muutokset). Vaikutukset apteekkien kokonaistalouteen muuttuisivat ennakoimattomammiksi ja toisaalta yksittäisen toimenpiteen vaikutus olisi vaikeammin jälkikäteen todennettavissa myöhemmässä seurannassa ja arvioinnissa. Rakenteellinen muutos on tärkeä ja sen valmistelua tukee apteekkiveron progression nostaminen, mikä tasaa nykyistä apteekkien polarisoitunutta tilaa. Tässä esityksessä ehdotetuilla muutoksilla tuetaan rakennemuutoksen myöhempää mahdollista toteuttamista. Lääketaksan kokonaisuudistuksen myöhempi toteuttaminen on perusteltua lääkkeiden käyttäjien, uusien lääkkeiden korvattavuuden piiriin saamisen ja yhteiskunnan lääkekorvauskustannusten näkökulmasta.

Yksityiskohtaiset perustelut

4 § Itsehoitolääkkeiden hinta. Pykälässä säädetään itsehoitolääkkeen hinnasta. Pykälän *1 momenttia* ehdotetaan muutettavaksi siten, että itsehoitolääkkeiden vähittäismyyntihintana tulisi käyttää enintään taulukon mukaista hintaa. Ostohintaa ei muutettaisi. Tämä mahdollistaisi sen, että apteekit voisivat laskea itsehoitolääkkeiden hintoja pienentämällä hinnasta saatavaa katetta. Tällöin apteekit voisivat kilpailla itsehoitolääkkeiden hinnoilla. Hintakilpailun salliminen ei kuitenkaan ole tarkoituksenmukaista sallia kaikkien itsehoitolääkkeiden osalta, jonka vuoksi pykälään lisättäisiin uusi *2 momentti*, jossa rajattaisiin lääketurvallisuuspäätöksellä pois sellaiset lääkkeet, joiden osalta vähittäismyyntihintana on pidettävä *1 momentin* taulukkohintaa. Poisrajattavat lääkkeet määriteltäisiin asetuksen liitteessä. Poisrajattavia lääkkeitä olisivat lisäneuvontaa vaativat itsehoitolääkkeet (ns. LVI-lääkkeet) sekä kipulääkkeet lukuun ottamatta iholle annosteltavia kipulääkkeitä. Perusteena LVI-

lääkkeiden ja pääsääntöisesti särkylääkkeiden poisrajaamiselle on, että näissä valmisteissa neuvonnalla on merkittävä tehtävä turvallisessa ja tarkoituksenmukaisessa lääkehoidon valinnassa ja lääkkeiden käytön ohjaamisessa. Jo kilpailevan hinnan ilmoittaminen voitaisiin katsoa epäasialliseksi markkinoinniksi ja saattavan johtaa epätarkoituksenmukaiseen hoitovalintaan. Lisäksi alennusten ulkopuolelle rajattaisiin myös nykyisten hoitosuosituksen valossa epätarkoituksenmukaiset lääkkeet, kuten yskänlääkkeet ja väärinkäyttöön soveltuvia lääkevalmisteita, kuten tietyt ripuli- ja ummetuslääkkeet. Hintakilpailun ei tulisi edistää lääkkeiden myyntiä siten, että lääkkeiden epätarkoituksenmukainen käyttö lisääntyisi. Hintakilpailun vaikutuksia tulisi tarkastella ja harkita sen mukaisesti uudelleen enimmäishinnan piiriin kuuluvien itsehoitolääkevalmisteiden laajuutta. Nykyiset 2-5 momentit siirtyisivät uusiksi 3-6 momenteiksi.

7 § Alennukset. Pykälässä säädetään alennuksista ja niiden rajoitteista. Pykälän *3 momenttiin* tehtäisiin tekninen tarkennus. Nykyisin lainsäädännössä käytetään termiä sosiaali- ja terveydenhuollon toimintayksikkö laitoksen sijaan. Samanlainen muutos on ehdotettu tehtäväksi myös apteekkiverolakiin. Muutos merkitsisi, että alennus voitaisiin antaa myös muulle sosiaali- ja terveydenhuollon yksikölle tehdystä myynnistä kuin vain laitostenmyynnistä. Lisäksi pykälän *4 momenttia* ehdotetaan tarkennettavaksi siten, että maininta kanta-asiakasalennusten mahdollistamisesta poistetaan. Alennukset tulitaisiin sallimaan asetuksen 4 §:ssä, jolloin erilliselle alennuksenanto-oikeudelle ei ole enää tarvetta.

Liite 1. Sisältää ehdotuksen asetuksen 4 § 2 momentin mukaisista lääkevalmisteista, joihin sovellettaisiin lääketaksan mukaista hintaa. Hintakilpailu näillä valmisteilla ei olisi siten sallittua.

Esityksen vaikutukset

Hintakilpailun ja alennusten salliminen tietyistä itsehoitolääkkeistä voidaan katsoa hyödyntävän kuluttajaa. Enimmäishinnan asettaminen mahdollistaa apteekkeille itsehoitolääkevalmisteiden hinnan laskemisen ja niistä alennusten antamisen. Hintakilpailun salliminen saattaa lisätä itsehoitolääkevalmisteiden käyttöä. Hintakilpailun sallimisella ei ole kuitenkaan tarkoitus kasvattaa epätarkoituksenmukaista lääkkeiden kulutusta. Lääkkeiden käytön kasvuun liittyy riski lääkkeistä johtuvien haittavaikutusten ilmaantumiseen ja tähän pohjautuvan hoitotarpeen lisääntymiseen.

Luonnollinen seuraus hintakilpailun sallimisesta tulisi olemaan itsehoitolääkkeiden hintojen eriytyminen eri alueilla paikallisen kilpailutilanteen mukaan. Todennäköistä olisi, että kilpailu alentaisi hintoja enemmän kaupunkialueilla kuin haja-asutusalueilla. Itsehoitolääkkeiden alentuneista lääkehintoista hyötyisi vain osa kuluttajista. Toisaalta verkkoapteekkiasioinnin yleistyessä yhä useammalla on mahdollisuus vertailla hintoja ja valita sen perustella asiointiapteekki.

Hintakilpailun salliminen johtaisi apteekkien välisen kilpailun kiristymiseen. Suurempien apteekkien on mahdollista laskea itsehoitolääkkeiden hintoja pieniä apteekkeja enemmän, sillä itsehoitolääkkeiden katteiden pienentymistä voidaan kompensoida muulla myynnillä. Kun hintojen itsehoitolääke-

valmisteiden hintojen alentaminen mahdollistetaan siten, että apteekki voi pienentää lääkkeen hinnasta saatavan katteen osuutta, kohdistuvat taloudelliset vaikutukset apteekkien liikevaihtoon ja tuloon.

Valmistelussa on myös tunnistettu riski, että hintakilpailun salliminen voi kaventaa joidenkin rinnakkaislääkevalmisteiden valikoimaa. On mahdollista, että esimerkiksi edullisin ibuprofeenia sisältävä valmiste 1,84 euroa (10 tabl.) poistuisi muutosten myötä markkinoilta ja vahvan brändin omaavien valmisteiden tukkumyynti kasvaisi ensin hinnan laskulla ja myöhemmin hintojen nousulla. On vaikea ennakoita, millaiset vaikutukset säädösmuutoksella olisi pitkällä tähtäimellä. Tilastokeskuksen tuottaman erään kuluttajahintaindeksin mukaan itsehoitolääkkeiden hintataso on viimeisen kymmenen vuoden aikana pysynyt suunnilleen ennallaan, kun samassa ajassa kuluttajahintaindeksi on noussut noin 20 prosenttia ja ruoan hinta ylimmillään 30 prosenttia. On kuitenkin mahdollista, että sellaisten lääkeaineryhmien itsehoitovalmisteiden hinnat ovat nousseet, joissa ei ole ollut tuotemerkkien välistä kilpailua. Vastaavasti valmisteiden, joille on useita vastaavia tuotteita saatavilla, hinnat ovat pysyneet samalla tasolla tai laskeneet.

Hintakilpailun mahdollistaminen vaikuttaisi apteekkiverokertymään siten, että liikevaihtopohja, josta apteekkivero lasketaan, pienenesi apteekin itsehoitolääkkeen hinnasta saatavan katteen pienennyttyä.

Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä sosiaali- ja terveysministeriössä. Esitys lähetettiin lausunnoille ajalla 28.9.2018-21.10.2018. Esityksestä lausunnon toimittivat...

[täydennetään lausuntokierroksen jälkeen]

Voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulevan voimaan x päivänä kuuta 201x.

*Asetusmuutosehdotus***Valtioneuvoston asetus lääketaksasta annetun asetuksen muuttamisesta**

4 §

Itsehoitolääkkeen hinta

Myytäessä apteekista itsehoitolääkkeitä tulee niiden vähittäismyyntihintana käyttää enintään seuraavan laskentakaavan mukaan määräytyvää hintaa:

Ostohinta, euroa	Vähittäismyyntihinta
0 – 9,25	1,5 x ostohinta + 0,50 €
9,26 – 46,25	1,4 x ostohinta + 1,43 €
46,26 – 100,91	1,3 x ostohinta + 6,05 €
100,92 – 420,47	1,2 x ostohinta + 16,15 €
yli 420,47	1,125 x ostohinta + 47,68 €

Vähittäishintana on kuitenkin käytettävä 1 momentissa olevaa laskentakaavan mukaan määräytyvää hintaa myytessä liitteessä 1 lueteltuja itsehoitolääkkeitä.

Ostohintana käytetään lääkevalmisteen myyntipäivänä valtakunnallisesti käytössä olevaa lääkevalmisteen myyntiluvan haltijan ilmoittamaa tukkuhintaa.

Jos itsehoitolääke toimitetaan lääkemääräyksellä, lääkkeen vähittäismyyntihintaan lisätään toimituseräkohtainen toimitusmaksu 2,17 euroa.

Edellä 3 momentissa säädetystä poiketen lääkemääräyksellä toimitettavan annosjaellun itsehoitolääkkeen vähittäismyyntihintaan lisättävä toimituseräkohtainen toimitusmaksu on 0,18 euroa jokaiselta alkavalta hoitoviikolta.

5 §

Reseptitöiden hinnat

Apteekissa lääkemääräyksen perusteella valmistettavan lääkkeen vähittäismyyntihinta lasketaan siten kuin liitteessä 2 säädetään.

7 §

Alennukset

Henkilöille, joilla on rintamasotilastunnus, rintamapalvelustunnus, rintamatunnus, veteraanitunnus tai joilla on eräisiin Suomen sotiin liittyneissä tehtävissä palveluiden kuntoutuksesta annetun lain (1039/1997) 2 §:ssä tarkoitettu todistus lain 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuihin miinanraivaustehtäviin osallistumisesta, tulee antaa 10 prosentin alennus 3-6 §:n mukaan määräytyvästä hinnasta.

Edellä 1 momentissa säädettyä alennusta ei kuitenkaan myönnetä sairausvakuutuslain (1224/2004) 5 luvun 5 §:ssä tarkoitetuista erityiskorvattavista lääkkeistä, 6 §:ssä tarkoitetuista rajoitetusti korvattavista lääkkeistä eikä 8 §:n mukaisesti vuotuisen omavastuun ylittävistä lääkeostoista.

Sosiaali- ja terveydenhuollon toimintayksiköille tapahtuvasta myynnistä apteekki voi myöntää päätämänsä alennuksen 3-6 §:n mukaan määräytyvästä hinnasta.

Lääkeostojen perusteella ei saa antaa hyvityksiä tai etuja muualla kuin apteekeissa.

Liite 1

Asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaisen hinnan piirissä olevat lääkevalmisteet luokittain:

Lisäneuvontaa vaativat itsehoitolääkkeet

A08AB01: orlistaatti
G03AD01: levonorgestreeli
G03AD02: ulipristaali
M01AE02: naprokseeni
N02CC01: sumatriptaani

Ummetuslääkkeet:

Kontaktilaksatiivit

- A06AB02: bisakodyyli
- A06AB06, A06AB56: sennaglykosidit
- A06AB08, A06AB58: natriumpikosulfaatti

Natriumdokusaatti- ja lauryylisulfaattiperäruiskeet

- A06AG10: natriumdokusaatti
- A06AG11: lauryylisulfaatti

Ripulilääkkeet

A07DA03, A07DA53: loperamidi

Systeemiset kipulääkkeet

B01AC06, N02BA01: ASA

M01A: tulehduskipulääkkeet (muut kuin ASA)

N02BE01, N02BE51: parasetamoli yhdistelmävalmisteinen

Yskänlääkkeet

R05: yskänlääkkeet ja vilustumislääkkeet

Liite 2

Reseptitöiden hinnat

(ei muutoksia)

Rinnakkaistekstit

Voimassa oleva säännös	<i>Ehdotettu muutos</i>																				
<p>4 § Itsehoitolääkkeen hinta</p> <p>Myytäessä apteekista itsehoitolääkkeitä tulee niiden vähittäismyyntihintana käyttää seuraavan laskentakaavan mukaan määräytyvää hintaa:</p> <p>Ostohinta, euroa Vähittäismyyntihinta</p> <table data-bbox="167 660 774 884"> <tr> <td>0 – 9,25</td> <td>1,5 x ostohinta + 0,50 €</td> </tr> <tr> <td>9,26 – 46,25</td> <td>1,4 x ostohinta + 1,43 €</td> </tr> <tr> <td>46,26 – 100,91</td> <td>1,3 x ostohinta + 6,05 €</td> </tr> <tr> <td>100,92 – 420,47</td> <td>1,2 x ostohinta + 16,15 €</td> </tr> <tr> <td>yli 420,47</td> <td>1,125 x ostohinta + 47,68 €</td> </tr> </table> <p>(uusi 2 momentti)</p> <p>Ostohintana käytetään lääkevalmisteen myyntipäivänä valtakunnallisesti käytössä olevaa lääkevalmisteen myyntiluvan haltijan ilmoittamaa tukkuhintaa.</p> <p>Jos itsehoitolääke toimitetaan lääkemääräyksellä, lääkkeen vähittäismyyntihintaan lisätään toimituseräkohtainen toimitusmaksu 2,17 euroa.</p> <p>Edellä 3 momentissa säädetystä poiketen lääkemääräyksellä toimitettavan annosjaellun itsehoitolääkkeen vähittäismyyntihintaan lisättävä toimituseräkohtainen toimitusmaksu on 0,18 euroa jokaiselta alkavalta hoitoviikolta.</p>	0 – 9,25	1,5 x ostohinta + 0,50 €	9,26 – 46,25	1,4 x ostohinta + 1,43 €	46,26 – 100,91	1,3 x ostohinta + 6,05 €	100,92 – 420,47	1,2 x ostohinta + 16,15 €	yli 420,47	1,125 x ostohinta + 47,68 €	<p>4 § Itsehoitolääkkeen hinta</p> <p>Myytäessä apteekista itsehoitolääkkeitä tulee niiden vähittäismyyntihintana käyttää <i>enintään</i> seuraavan laskentakaavan mukaan määräytyvää hintaa:</p> <p>Ostohinta, euroa Vähittäismyyntihinta</p> <table data-bbox="810 660 1417 884"> <tr> <td>0 – 9,25</td> <td>1,5 x ostohinta + 0,50 €</td> </tr> <tr> <td>9,26 – 46,25</td> <td>1,4 x ostohinta + 1,43 €</td> </tr> <tr> <td>46,26 – 100,91</td> <td>1,3 x ostohinta + 6,05 €</td> </tr> <tr> <td>100,92 – 420,47</td> <td>1,2 x ostohinta + 16,15 €</td> </tr> <tr> <td>yli 420,47</td> <td>1,125 x ostohinta + 47,68 €</td> </tr> </table> <p><i>Vähittäishintana on kuitenkin käytettävä 1 momentissa olevaa laskentakaavan mukaan määräytyvää hintaa myytävissä liitteessä 1 lueteltuja itsehoitolääkkeitä.</i></p> <p>Ostohintana käytetään lääkevalmisteen myyntipäivänä valtakunnallisesti käytössä olevaa lääkevalmisteen myyntiluvan haltijan ilmoittamaa tukkuhintaa.</p> <p>Jos itsehoitolääke toimitetaan lääkemääräyksellä, lääkkeen vähittäismyyntihintaan lisätään toimituseräkohtainen toimitusmaksu 2,17 euroa.</p> <p>Edellä 3 momentissa säädetystä poiketen lääkemääräyksellä toimitettavan annosjaellun itsehoitolääkkeen vähittäismyyntihintaan lisättävä toimituseräkohtainen toimitusmaksu on 0,18 euroa jokaiselta alkavalta hoitoviikolta.</p>	0 – 9,25	1,5 x ostohinta + 0,50 €	9,26 – 46,25	1,4 x ostohinta + 1,43 €	46,26 – 100,91	1,3 x ostohinta + 6,05 €	100,92 – 420,47	1,2 x ostohinta + 16,15 €	yli 420,47	1,125 x ostohinta + 47,68 €
0 – 9,25	1,5 x ostohinta + 0,50 €																				
9,26 – 46,25	1,4 x ostohinta + 1,43 €																				
46,26 – 100,91	1,3 x ostohinta + 6,05 €																				
100,92 – 420,47	1,2 x ostohinta + 16,15 €																				
yli 420,47	1,125 x ostohinta + 47,68 €																				
0 – 9,25	1,5 x ostohinta + 0,50 €																				
9,26 – 46,25	1,4 x ostohinta + 1,43 €																				
46,26 – 100,91	1,3 x ostohinta + 6,05 €																				
100,92 – 420,47	1,2 x ostohinta + 16,15 €																				
yli 420,47	1,125 x ostohinta + 47,68 €																				
<p>5 §</p> <p>Apteekissa lääkemääräyksen perusteella valmistettavan lääkkeen vähittäismyyntihinta lasketaan siten kuin liitteessä säädetään.</p>	<p>5 §</p> <p>Apteekissa lääkemääräyksen perusteella valmistettavan lääkkeen vähittäismyyntihinta lasketaan siten kuin liitteessä 2 säädetään.</p>																				

<p>7 §</p> <p>Henkilöille, joilla on rintamasotilastunnus, rintamapalvelustunnus, rintamatunnus, veteraanitunnus tai joilla on eräisiin Suomen sotiin liittyneissä tehtävissä palvelleiden kuntoutuksesta annetun lain (1039/1997) 2 §:ssä tarkoitettu todistus lain 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuihin miinanraivaustehtäviin osallistumisesta, tulee antaa 10 prosentin alennus 3-6 §:n mukaan määräytyvästä hinnasta.</p> <p>Edellä 1 momentissa säädettyä alennusta ei kuitenkaan myönnetä sairausvakuutuslain (1224/2004) 5 luvun 5 §:ssä tarkoitetuista erityiskorvattavista lääkkeistä, 6 §:ssä tarkoitetuista rajoitetusti korvattavista lääkkeistä eikä 8 §:n mukaisesti vuotuisen omavastuun ylittävistä lääkeostoista.</p> <p>Sosiaali- ja terveydenhuollon laitoksille tapahtuvasta myynnistä apteekki voi myöntää päättämänsä alennuksen 3-6 §:n mukaan määräytyvästä hinnasta.</p> <p>Apteekit voivat antaa kanta-asiakasalennuksia 4 §:n mukaan määräytyvästä hinnasta. Lääkeostojen perusteella ei saa antaa hyvityksiä tai etuja muualla kuin apteekeissa.</p>	<p>7 §</p> <p>Henkilöille, joilla on rintamasotilastunnus, rintamapalvelustunnus, rintamatunnus, veteraanitunnus tai joilla on eräisiin Suomen sotiin liittyneissä tehtävissä palvelleiden kuntoutuksesta annetun lain (1039/1997) 2 §:ssä tarkoitettu todistus lain 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuihin miinanraivaustehtäviin osallistumisesta, tulee antaa 10 prosentin alennus 3-6 §:n mukaan määräytyvästä hinnasta.</p> <p>Edellä 1 momentissa säädettyä alennusta ei kuitenkaan myönnetä sairausvakuutuslain (1224/2004) 5 luvun 5 §:ssä tarkoitetuista erityiskorvattavista lääkkeistä, 6 §:ssä tarkoitetuista rajoitetusti korvattavista lääkkeistä eikä 8 §:n mukaisesti vuotuisen omavastuun ylittävistä lääkeostoista.</p> <p>Sosiaali- ja terveydenhuollon laitoksille <i>toimintayksiköille</i> tapahtuvasta myynnistä apteekki voi myöntää päättämänsä alennuksen 3-6 §:n mukaan määräytyvästä hinnasta.</p> <p>Apteekit voivat antaa kanta-asiakasalennuksia 4 §:n mukaan määräytyvästä hinnasta. Lääkeostojen perusteella ei saa antaa hyvityksiä tai etuja muualla kuin apteekeissa.</p>
<p>Liite</p>	<p>Liite 2 (ei muutoksia)</p>